

ἀσημόσκονι ἡ, *Λεξ. Δημητρ.* — *ΣΜυριβήλ.* Ζωή ἐν τάφ. 57.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ σκόνι.

1) Μεταλλικὴ ἀργυρόχρους κόνις μειγνυμένη μετὰ κολλητικοῦ ὑγροῦ πρὸς ἐπαργύρωσιν πλαισίων *Λεξ. Δημητρ.* β) Μεταφ. ὁμίχλη *ΣΜυριβήλ.* ἐνθ' ἀν.: Ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι περιχυμένη ἀπὸ πυκνὴ ἀσημόσκονι ποῦ συχύζει τοῖς γραμμῆς σὲ λίγη ἀπόστασι. 2) Κόνις κιμωλίας χρησιμοποιοῦμένη πρὸς στίλβωσιν ἀργυρῶν σκευῶν *Λεξ. Δημητρ.*

ἀσημοσκούτελ-λον τό, Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ σκουτέλλι.

Ἀργυροῦν πινάκιον.

ἀσημοσουγιᾶς ὁ, Ἡπ. (Τσουμέρκ. κ.ά.) — *ΓΒλαχογιάνν.* Μεγάλ. χρόν. 54 ἀσημοσουγιά ἡ, *Στερελλ.* (Αἰτωλ.) ἀσ'μουσουγιά *Στερελλ.* (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ σουγιᾶς.

Μαχαιρίδιον ἀργυροῦν ἢ ἔχον ἀργυρᾶν θήκην ἐνθ' ἀν.: Οἱ ἀσ'μουσουγιᾶς εἶνι τ' παλαιοῦ κιροῦ πράματα *Αἰτωλ.* Τὸν ἀσημοσουγιᾶ μὲ τὰ πολλὰ τ' ἀλύσια *ΓΒλαχογιάνν.* ἐνθ' ἀν. || Ἀσμ.

Σῶφερα γγαλὶ καὶ χτένι κι ἀσημοσουγιᾶ,
τὸ σουγιᾶ νὰ καθαρίζῃς μῆλα κόκκινα

Ἡπ.

Νὰ γίνου κι ἀσημοσουγιά τὰ μῆλα σου νὰ κόβου

Αἰτωλ.

ἀσημόσπαθο τό, Πελοπν. — *Λεξ. Βλαστ.* 342 ἀσημόσπαθου Θράκ. (Αἰν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ σπαθί.

Σπάθη ἔχουσα ἀργυρᾶν λαβὴν ἐνθ' ἀν.: Ἀσμ.

Ποῦ πάγαιναν 'ς τὴν ἐκκλησιὰ μὲ τ' ἀσημόσπαθ' αὐτοὺς
Πελοπν.

ἀσημοσταυρὸς ὁ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ σταυρός.

Ἀργυροῦς σταυρός: Ἐρριξε 'ς τὸ σκεπαζόμενον κονφάρι τοῦ Σαῖττα τὸ κατακλαμένο χερσὶ ἀντιλό της, τὸν Ἀγιορείτικο ἀσημοσταυρὸ (ἐκ παραδ.)

ἀσημόστηθος - ἀσημοστήθω, ἰδ. ἀσημο - 2.

ἀσημοστολίζω ἀμάρτ. Μετοχ. ἀσημοστολισμένος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσήμι καὶ τοῦ ρ. στολίζω.

Κοσμῶ, στολίζω μὲ ἀργυρᾶ ποικίλματα: Ἀσμ.

Ὅδε περάσω καὶ σὲ δῶ 'ς τὴ δόρυ' ἀκκουδισμένη,
οὖν Παναγιὰ μου φαίνεσαι ἀσημοστολισμένη.

Συνών. τῆς μετοχ. ἀσημοστολίστος.

ἀσημοστόλιστος ἐπίθ. *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ ρ. ἀσημοστολίζω.

Ὁ στολισμένος, κοσμημένος μὲ ἀργυρᾶ ποικίλματα.

Συνών. ἀσημοστολισμένος (ἰδ. ἀσημοστολίζω).

ἀσημόσυρμα τό, ἰδ. ἀσημο - 1 α.

ἀσημοτάλλιο τό, ἀμάρτ. ἀσημοτάλλιο Πελοπν. (Γορτυν.) — *Λεξ. Πρω. Δημητρ.*

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ τάλλιο.

Ἀργυροῦν τάλλιον ἐνθ' ἀν.: Πλέρωσε μ' ἀσημοτάλλα
ὁ κουμπάρος τὸν παπᾶ καὶ τὴ μαμμὴ (ἐκ διηγ.) *Γορτυν.*

ἀσημοτάσι τό, ἀμάρτ. 'σαμότασιν Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ τάσι.

Ἀργυροῦν κύπελλον: Τάσιν μου, 'σαμότασιν, φέρ' μου
πεήντα λοιῶν φαγεῖα νὰ φάω, γιὰτ' εἶμαι πεινασμένος (ἐκ παραμυθ.)

ἀσημότελο τό, ἰδ. ἀσημο - 1 α.

ἀσημοτοκάς ὁ, ἀμάρτ. ἀσημοντοκάδα ἡ, Πελοπν. (Λάστ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ τοκάς.

Ἀργυροῦν κόσμημα τῆς φυσιγγιοθήκης καὶ κατὰ συνεκδ. ἀργυρᾶ φυσιγγιοθήκη: Ἀσμ.

Σ' τὸ σπῖτι ἐδιᾶν κι ἄλλαξε, 'ς τὸ σπῖτι κ' ἐστολίστη
φορεῖ τὰ πόσια τὰ χρυσᾶ, τοῖς ἀσημοντοκάδες.

Συνών. ἀσημοπαλάσκα, ἀσημοπάτρωνο.

ἀσημοτούφεκο τό, ἀμάρτ. ἀσημουτούφικον Θεσσ. (Καρδίτ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ τουφέκι.

Τουφέκιον δι' ἀργύρου κοσμημένον: Ἀσμ.

Πῶχει τ' ἀσημουτούφικον γιμᾶτον ἀπὸ χρυσάφι.

ἀσημοτράπουλα ἡ, ἀμάρτ. ἀσημοτράμπουλα Πελοπν. (Ἀρκαδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ τράπουλα, παρ' ὃ καὶ τράμπουλα.

Ἀργυρᾶ δέσμη παιγνιοχάρτων: Ἀσμ.

Καὶ κόπηκε τὸ πέρασμα καὶ κόπη τὸ γιοφύρι,
ὅπου περνάει ἡ κλεφτουριά, οἱ Κολοκοιτρωναῖοι,
μὲ τοῖς ἀσημοτράμπουλες, τὰ πόσια φορεμένα.

ἀσημοτραχηλιά ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ. κ.ά.) — *ΓΒλαχογιάνν.* Τὰ παληκάρ. 118 — *Λεξ. Βλαστ.* 342.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ τραχηλιά.

Ἐνδυμα φέρον ἀργυρᾶς διακοσμήσεις καὶ πορπούμενον ἐπὶ τοῦ στήθους ἐνθ' ἀν.: Τοῦ βγάξει τὴν ἀσημοτραχηλιά, τῆς μέσης τὰ στολίδια, τ' ἄρματα τ' ἀσημοχρυσάφα καὶ τὰ φορεῖ
κι αὐτὰ *ΓΒλαχογιάνν.* ἐνθ' ἀν. || Ἀσμ.

Ποῦ πάγαιναν 'ς τὴν ἐκκλησιὰ μὲ τ' ἀσημόσπαθ' αὐτοὺς,
μὲ τὲς ἀσημοτραχηλιές, πιστόλες πέρα πέρα

Ἀρκαδ.

ἀσημοτσέκουρο τό, Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ τσεκούρι.

Ἀργυροῦς πέλεκυς: Ἐρχότανε μ' ἀσημομάχαιρα, μ' ἀσημοτσέκουρα νὰ χτυπήσουνε, νὰ κόβουνε, νὰ πελεκήσουνε τοὺς Παναῖας τὸ δεδρὸ (ἐξ ἐπωδ.)

ἀσημοφέγγαρο τό, ἰδ. ἀσημο - 1 γ.

ἀσημοφέγγω *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσήμι καὶ τοῦ ρ. φέγγω.

Ἐχω χρῶμα ὑπόλευκον, ἀργυρόχρουν: Ἀσημοφέγγει ἡ ἀκρογιαλιά - τὸ πέλαγο - ἡ πλαγιά.

Πβ. ἀσημοφέρνω.

ἀσημοφέρνω ΚΠαλαμ. Πολιτ. μοναξ. 169.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσήμι καὶ τοῦ ρ. φέρνω.

Προσλαμβάνω ἀργυροῦν χρῶμα: Ποίημ.

Τρέμουν ἀσημοφέροντας τὰ μαῦρα κυπαρίσσια

'ς τὰ ξόβεργα τοῦ φεγγαριοῦ.

Πβ. ἀσημοφέγγω.

ἀσημοφορτωμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀσημουφορτουμένος Μακεδ. (Φλόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀσήμι καὶ τοῦ φορτωμένος μετοχ. τοῦ ρ. φορτώνω.

Ὁ φορτωμένος μὲ ἀργυρον: Ἀσμ.

Σ' τῆς Ἀλεξάντρας τοῦ βουνί, 'ς τῆς Ἀραπιάς τὸν κάμπου,
'κεῖ ἐν' ἀμάξει ρουβουλᾷ ἀσημουφορτουμένον.

ἀσημόφυλλο τό, ΜΤσιριμώκ. Σονέττ. 73.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀσήμι καὶ φύλλο.